

նուր առանց մէկ անգամի կը հա-
մարձակի իր անարգանք վերաբերոյ
մէջ գրելը:

Երկրորդ՝ Ամենեւեմեայ Հայրա-
պետի մեր Սուրբ Ներսէս Ննոր-
հապոյ Ընդհանրական թղթերն կը
խոստովանեն աներկիւղ և անկէհեր-
ինեղ Հայաստանեայց սուրբ և ուղիւ
փառ Ներսէսի օրինաց անխախտ
ընտ թարգմանք. որով եթէ հարկ ը-
լայ այն թղթերն յօդուած մը հրա-
տարակի, կը փութամբ աներկիւղ
ստորագրութիւնն առնէ ինչպէս կ'ը-
լայ ուրեմն որ Հայաստանեայց եկե-
ղեցոյ Հարապետ զատկան և նմին ըս-
պատարան արեղանէ կ'երկնի իւր ա-
նունք ստորագրելէ Սուրբ միայն իւր-
նանք զինքն արգարացնել թէ՛ կրնայ
ըլլալ որ օր մը նոյն արեղան իր թիւյ
ի Սուրբ Ննորհապոյ Ննիմանի՝ եղիւնի
պառ ձեռնագրութեան Ուստի անուր
այն նպատակով չէ ուղիւ որ իւր ա-
նունք հիմնադրէ Սուրբ Աթոռոյ մէջ
իր թշնամույ մ'անուր Սուրբ Աթո-
ռոյ մէջ արձանագրուի:

Երկրորդ՝ Կը հարցնենք անանուն
արեղանին թէ՛ բարեկամատի Սառ-
թեոս կաթողիկոսէն առաջ ընտրեալ
կաթողիկոսները, որոնք անունը անգամ
առ ահի չէր յիշատակուի թուրքի
Հայ եկեղեցեաց մէջ, արեղանին ին-
չատկան չ'ըլլային ենթարկեալ են
միթէ՛ Նոյն իսկ Ամենեւեմեայ Սուրբ
Ներսէս Ննորհապոյ ինչպէս արեղանին
տեսնակէտով ընդունուի թեան արժա-
նի կաթողիկոս մ'է, ըստ որում նոյն
նիկ երեսնէն առ և նամ ոգեկոտութեան
ընտրութիւնը իւր առաջին շրջաբերա-
կանին մէջ՝ ըստ յետագային կը յա-
տարարէ: «Գիտութիւն լիցի անենե-
ցուն ձեզ, զի Հայուն մեր հոգեւոր, և
եղբայրն՝ ըստ մարմնոյ՝ Սուրբ Սա-
րգիսուն Քրիստոսի, Աթոռակալն և
արեանառն մեծի Լուսաւորին Հա-
յաստանեայց, և հրաման նմին՝ մաք-
րութեանը անձին և խնամութեանը,
այն՝ որ բարեւ ճշմարտեայ երկայն ժա-
մանակաւ զճօտը բանաւոր, զոր ետ
ցնա Քրիստոս, ըստ Պետրոսի՝ թէ ա-
րեանեայց զայնոր իմ Որդի հասեալ ի
կատարութիւն հասակի՝ ըստ Նախապե-
տացն կարգի, նախքան զվարձան աղ-
գանք եղեալ նմա՝ ի Հոգւոյն, կ'ընեաց
զեպիսկոստոսուն և զվարձագիտան, և
զհարս Սուրբ Լեւոնին, և զորս ի յալ
կործանց՝ եւ թէպէտ և մեր ի բա-
ղամ անգամ կոյսմէ նորին յայտնի
հարձակեալ յառաջին ժամանակն,
անարժան զանմ վարկանելով, սակայն
յայժմաւ՝ ակամայ բանադրուելով զմեզ
ինքն և ժողովք եպիսկոպոսացն, ձեռ-
նադրեալ զմեր անարժանութիւն յԱ-
թոռ կաթողիկոսութեան աղէկ Հայ-
կայ, և տան Թորոսայ:»

Արդ՝ ո՞ր կը մնայ համոզեն աղէկ
համահամութիւնը վասն ընտրութեան
Երանելոյ:

Չորրորդ, կը հարցնենք Արեղանին
որ եթէ վեհ. Սահար կաթողիկոսն
արժանի չէր ընտրութեան, ի՞նչ պատ-
ճառաւ Հայաստանեայց եկեղեցոյ Հա-
րապետ սպասարկու աներկեալ երեք
չորս ամալ միջոցի մէջ, երբ հրատա-
րակուեցաւ նա իւր երկրորդ ընտրելի
կաթողիկոսութեան, ամենեւին բոլորք
մը չի բարձաւ ընդգէմ այն ընտրու-
թեան, որն որ ամենուս յայտնի ե-
ղած է:

Հինգերորդ՝ կը հարցնենք ինչպէս
արեղանին կ'է Հայոց Հայրապետական
բանդաբարայ անկախութիւնը ի հի-
մանց տապալած կը համարուի միայն
այն տեսակետով թէ վեհ. Սահար կա-
թողիկոսն՝ Պոլսոյ երեսնագլխութեան չէ
ընտրուի, թէ և վեհ. Սահար Սուրբ
Դանիէն քրիստոնէական ընտրելի բո-
լոր Հայ եկեղեցականութեան որ ի
Թուրքիոյ ինչպէս արեւու պէս յայտ-
նի է Համադուար Ժողովոյն տուած
քուէովը՝ Ուրիշ բանաւոր փաստ մը
կրնայ ցոյցուն մեզ, բազմաթիւ
կանխադրութիւն մը ի մասին ընտրու-
թեան կաթողիկոսաց մերոց, որուն
այն անգամ չի հետեւելով, Հայրա-
պետական անկախութիւնը ի հիմանց
տապալել կը կարծէ:

Վերջապէս կը հարցնենք մեր ամե-
նիկապետ արեղանին որ իսէր իւր
հարապետութեանը բարեկամ մեզ
նշանակել վեհ. Սահար կաթողիկոսի
անձնական անարժանութիւնը ի զա-
հակութիւն Սուրբ Աթոռոյն, բայց
զորաւոր և անուրանալի փառսերով՝
Սահայն այս եւս կը ինչեղեղ իրեն
թէ՛ չ'իտնայ և զեզ ընդգէմ իմանի
աղաքի:

Ի վերջոյ կարծելով թէ Սուրբա-
նուր շնորհալի Հայրապետին, շնորհա-
նուր Հոգւոյն արտասանեալ պատ-
ուէրները բաց ի բն զուհիկ ժողո-
վաւորը չէ կարող բացարձեւ, համա-
կիւր փաստերով Սուրբ Հայրապետին
ընդհանրական թղթերէն անպատշաճ

յօդուածներ քաղելով, յանդգնեն եւ
զնախառնորէ Հայրապետին թեղ Հայա-
կից ցոյցուն նամակը ընկերացողը, և
պա ուրեմն կը համարձակուի աղջնե-
րեղ, ո՞վ պոչսոնեայց Աստուծոյ,
թէ՛ ճշմարտ արեղայ ըլլաւ և թէ
ձայնեալ, ուչի ուչով և խորին մաղ-
րութեամբ կարգաւ Ընդհանրակա-
ր ընտ. նմին և զվուրբ Աւետարանը, յայն-
ժամ պիտի համադուր թէ երանելի
սուրբ Հայրապետը համաձայն իւր
սուրբ Տիրոջ և Աստուծոյ, ամեն պա-
րագային մէջ եկեղեցականացը դա-
տուց պատուիրեն և սէր և խաղա-
ղութիւն արեղա ի մէջ հօտիւր և ոչ թէ
վեհ և խաղաղութիւն, որը որոյն զգա-
ղա նպատակ արժանաւորութեան և փա-
ռասիրութեան, Ն. ճառք Աստուծոյ
31 հոկտ. 1885 ԱՌԱՔԵԼ Ս. ՍՈՍԵՆԻ
Պէտքիմալ:

ԹՎԹԱՅՈՒԹԻՒՆԻՐ
«ԱՐԵՒԵԼԻ»

ԹՎՅԻՐԱՆ, 40 հոկտ.

Երբ յիշմ Հարապետին անուն,
անշուշտ պիտի մտաբերենք այն ողբեր-
գական դէպքն որ անցեալ տարի այդ
գաւառի ինչ հայ գիւղերէ մէջ տեղի
ունեցած է՝ Մահմուտ խան Քուրտ
Քէլիպիսիւնի և իւր երկու որդւոց
բարբարոսական սպասարկութեանը:

Չեմ ուղիւ այժմ այդ եղբերակու-
թեան նկարագրութեանը գրաւել, այլ
Պարսից վեհ. Շահին առ հայ ազգի ու-
նեցած բարձր շնորհի որ բացարձեւ
պաշտօնը այդ տարւոյ զարդ յայտա-
ստ մէջ ո՞րքան մեծ է և թէ ո՞րքան
երախտագիտական պարտքեր կը դնէ
մարդասիրաբար այն հաւատարմի՝ զը-
պատակաց վերայ, որը թշուառ են
Արեւելեամ իւրեանց քաղաքական
գիրքին և աստանդական միջանկաւն:

Գիտէք արդէն որ վերջինից երեք
օճաղագրծ խաներն վեհ. Շահին ստի-
պողական հրամանաւ առ զահաժա-
ռաւոր իշխանն, որ կուսակալն է Սուր-
պատակացի, բերուած էին աստ քանի
ամիսներ յառաջ ըստ բազմաթիւ Մե-
լիք Սարգիս Մելիք Ջիհանեանցի, որ
իւրեւ պատուիրակ եկած էր աստ երեք
այ Մելիքների ան հարաւարեալ
հայ գիւղերէն կործանէ. սակայն ու-
րիշհետեւ վեհ. Շահին և նախարարա-
կան ամբողջ խումբը ամառանցներում
կը գտնուէին, այդ խնդրոյ դատն եւս
զործնապէս մի վերջնական վճիռ չէր
ստացած մինչ ցարդ Միայն որ օրերն,
յորում երկրի Օգոստ. վեհապետի
խափաբերի վերաբարձի շնորհին եր-
ջակութեամբ զուարթացան զերթէ
անկեան մաշտաւ արտի, փարաբո-
ցան նաեւ այդ վշտացելոց գլխի սեւ
ամպերն, որը ժամանակներէ ի վեր
կը տրեւէր նոյալ մտահոգութեանց հո-
րիւղին վերայ և կ'ապառնային նոյալ
ըստ երեւութի մի վտանգաւոր պա-
գալ:

Վեհ. Շահին այս խնդրոյ արդար
ընտելութիւն պահանջած էր նախարա-
րական ժողովէն որոյ մէջ Մահմուտ
խան և իւր որդիքն մասնեցին իւր-
եանց օճիկն արդարութեան ձեռքն,
խոստովանելով այդ տխուր եղբորութեան
իրականութիւնն հայ Մելիքների վա-
ւերական փաստերէն ստիպեալ, ուստի
վեհ. Շահին առանձին յանձնարարած
էր վեհ. Աստուծոյ Հայ Սարգիսի-
փին, որ Մելիքների պահանջած նիւ-
թական փնտուց որքանութիւնն ստու-
գէ ճշգրտագին, իսկ ոճիւրների պա-
րտի՛ ըստ օրինաց արդարութեան
զործադրելու համար, Ն. վեհապե-
տութիւնն պահած էր իւր բարձր ի-
րաւասութեան:

Մելիքներն պահանջում էին 40.000
թուման նիւթական փնտ, սակայն
վեհ. Աստուծոյ Հայ Սարգիսի փնտը
միլիոններով ձեռնարկած է վերջապէս
զՄելիքների 3000 թումանի մի գումար
ստանալու, և որոց իրաւաստութեանը
մասին եւս՝ նուիրած է յինքնին Մե-
լիք Սարգիս Մելիք Ջիհանեանցի մի
արարական նոյալ ծանցարին առ ի ցոյց
իր ուրախութեան և գոհութեան
թեան վեհ. Շահին հետեւեալ ուրա-
խութիւն հրամաններն շնորհուած են
բարձր նախարարագիտի վճռական
յայտարարութեանը ի նպատակ ինն
տառագեղ Հայ գիւղերէն Հարա-
ղաւոր, և որոց կայս. հրամանագրերն
եւս պատուիրուած են պատրաստուե-
լու փութագին:

1. — Մահմուտ խան իւր կալուա-
ծական հատիկն, որ ի 21 1/2 տունէ
նոյն այդ ինն Հայ գիւղերէն մէջ,
պարտի թողուլ Հայոց մինչ չ'հնդու
թի ի փոխարէն այն վճռուել 3000 թա-
ման փնտուց զուարթին, զոր հաս-
տացած են նոյալ ինքն և իւր որդիքն ու-
նիրաբար:

2. — Սպիկանդուրին այտուհետեւ

այդ Հայ գիւղերն այն ծանր հարկե-
րն ներքեւ, զորս պահանջած և ստա-
յած են մինչ ցարդ ապօրոնտագին տն-
հաւատարմի պաշտօնակար մինչ 4000
թուման և աւելի եւս, իրեն տարեկան
արքունի հարկ, մինչեւ նոյալ տուե-
րն ըստ երկամական նախարարու-
թեան տուածոր յայտնութեանը եղած
է իրապէս 230 թուման միայն և ոչ ա-
ւելի, ուստի վճռուած է որ վերոյիշ-
եալ գումարէն աւելի չ'արհանդիւրի նո-
յան, և այն՝ ստացուի միայն Մելիք
ներքի միջոցին տուած մի հարկագա-
հանքի անարժող ներկայութեան:

3. — Ոչ ոք իրաւունք չունի նոյալ
այտուհետեւ այդ գիւղերէն վերայ իշ-
խել Դավիթում քաղաքական իշխանա-
ւորներէն բաց ի զահաժաժաւագ. իշ-
խանն, որոյ յատկական հովանաւորու-
թեանը կը յանձնարարէ Ն. վեհապե-
տութիւնն այն մի բուն Հայերն, և
կը պատուիրէ առանձնակի իւր Ար-
քայալն որդւոյն, որոցս զի իւր գիւ-
հանում այն անձն միայն ճանաչէ իրեն
երեսիրանայ այն ինն գիւղերէն կող-
մանէ, զոր ինքեանք ինքեանց կրնա-
րեն:

Իւր ահա՛ այտու արդարութիւնն ի
փառս Պարսկական կառավարութեան
կը կանգնէ այս անգամ եւս իւր յաղ-
թանքն այնք զորոյն այն վարդա-
ցելի մի ճիւղին անհրաւեւութեանց վե-
րայ, որը ունակութիւն են արած իւր-
եանց գարշելի մարմններն՝ ամենու-
րեք գործարքների զորաւոր միջո-
պարտել, և իւրեանց անուրձ պը-
տեւն՝ ամենեւեւ իրաւունք ամենեւե-
րին զուարթացնել զհարաւոր:

Վեհ. Շահին չէ մտապած նախ իւր
ժողովուրդի այս տառապեալ տարին
պատուիրակաց ժամանակ տալնայն
վասն առօրեայ գործակց, այլ շնորհած
է նոյալ պարբերաւոր 400 թումանա-
չափ փարձ իրեն պարգեւ, այս տառն
մարմնի միջոցով, յորում Մելիքների
թէ՛ հրան կը գտնուէին, մինչեւ ըստ
ընդհանուր սովորութեան Մելիքների
ինքեան և պարսկացի գումարներ վճա-
րելի հաշիւ գիւհանական ծախսու-
ած՝ արարելով մի բարեարտութիւն:

Որչափ երկունք է այն ժողովուրդն
որ, թէ՛ և տարազելի և տարալիւծ
մի իշխանագիտութեան հպատակու-
թեանը եղած լինի երկակալ, կորու-
ղանալ իրաւագիտական վախելի իւր
արդարագիտ վեհապետն այնպիսի
մի համարութիւն, որով հաճի լսել
նոյալ երկունք ձայնն այն տարազելի
զեղծումների մասին, զորս անուր
պաշտօնակալը աներկիւղ կը գործեն
բարկոյն ի փնտ պատուի և շահուց
Տէրութեան՝ քրտնալոր երկարադը-
ծաց և պարկեղտ քաղաքացուց պար-
տուց և իրաւուց մէջ. մանաւաղ
հեռաւորութեան իսկ անկիւններն
իւրեանց ապաստանարան բռնած,
յորմէ թշուառ և հարստահարեալ
հայաստանութեան ձայնն երէք արած
գանգ չ'ընտրէ:

Որչափ երանելի է մանաւանդ այն
ժողովուրդն, որ վեհ. Նախարարին Շա-
հին նման մի վեհապետ թագաւոր Տէր
կունեայ, որ արգարութեան նախա-
նորն երէք չ'ընկնայ պղծել Մահմու-
տին և Սարգիս, Արտաղիւն և Սուրու-
խայի դատաստանական խնդրոց մէջ,
այլ կը պատմէ խաղի և անխաղաղ
մի թուրկականութիւն, որը կը յան-
գաղի խաղաղ Տէրութեան հաւատա-
րով հպատակաց պատուին և ընկնել
հետ:

Պարսկաստանայ Հայն չգիտեր արդ-
թէ ինչպէս պիտի կարողանայ իւր ե-
րախտագիտութեան իմ զգալուններն
յայտնել ըստ արժանական առ իւր
Օգոստ. Տէրին և առ Գահաժաժաւագ
Իշխանն, որոց քաղցր հոգածութեանը
ցնծ արժանացած է միայն ամենեւեւ մա-
սաւած, ամենալիւր և յամենայն թէ
ոչ միայն օրհնելով և օրհնել ուսուցա-
նելով իւր մատուց սերունդին նոյնի
վեհապետութեանց քարեկալատակ
ուսանքն ընդ վեհանձնական գործոցն
և մարմնով յերկնից եւսագալան սըր-
տիւ նոյալ անուրազական կենաց երկա-
րութիւն և երանութիւն:

Այս առթիւ մի քանի համառօտ
տեղեկութիւններ և կ'ուղղեն:

Հարապետ Երանիլ արեւելեան եղ-
րաց վերայ կ'ընկնի Պարսից մասին մէջ
ուր կը գտնուին այժմ երեք գաւա-
ռակ թէ՛ յիւսն, Միւնուստ, և Մէլե-
փաղայ անուամբ, և որոց իւրաքան-
չիւրն ունեցել են 10-12 հայաբնակ
գիւղեր երբեմն չէն և բազմամարդ
կը պատմեն թէ Հարապետի հայր 25
տարի յառաջ 30.000 կը հաշուէին. իսկ
այժմ 4000էն աւելի չեն լինի ընդ-
հանրագին, միւսներն կամ Ռուսաց
սահմանն են անցած և կամ իր թափա-
ռին հարկանաւորի առաւ անդ. երկ-
րի իշխանագիտաց բռնութեանն խու-
սակեալ:

Հարապետի ետին Մելիքական
գիւղեր են ունեցած ժամանակաւ, ու-
րոց ժառանգը գարձել կ'երեւելն տն-
ք և կը իրանոյն գարձել Մելիք, թէ՛
ունեն միայն 50 և կամ 20 տուն ժ-
ղովուրդ ունեն: Այս Մելիքներն են
այժմ հետեւեալներն, որոց առաջին
չուան թէ՛ հրան կը գտնուին այժմ.

Մելիք Սարգիս Մելիք Ջահանն
Մելիք Նախարար Մելիք Նախարար
Մելիք Նախարար Մելիք Նախարար
Մելիք Միւրա Մելիք Մելիք
Մելիք Միւրա Մելիք Մելիք
Մելիք Միւրա Մելիք Մելիք
Մելիք Միւրա Մելիք Մելիք
Մելիք Միւրա Մելիք Մելիք

Հարապետի գիւղերն ունեն եկե-
ղեցիներ փայտաշէն. միայն մի հին
բարաշէն և կամարակալ եկեղեցի կը
նշարտի Քէլիպիս գաւառակի Մէլեւա-
գիւղում ծախան և խոստանալով, ա-
կայն այդ աղգային ամենաբարեւոր
հաստատութիւնն անկարելի է գա-
նաւած նոյալ կործան և մինչ ցարդ
մտապալ թեան դատարարութեան:

Մի խորհուրդ միայն կը փափաքիմ
տալ ի վերջոյ մեր պատուելի Մելիք-
ներին:

Միմէ չէ՛ կարելի 400 հայ երեսա-
նորդների մի կամաւորաց պարտի
խումբ կարելի Հարապետում, և չե-
ր. և կամ զահաժաժաւագ. իշխանին ի յաղ-
թեմ, որը թէ՛ Տէրութեան ծառայած
լինի անհամապատասխանութեանը
և թէ՛ զինքեան պաշտպանեմ անդ,
այդ բարաբար հրատակաց պատճա-
հան սպասարկութեանց գէմայն բա-
րեան և հայաւոր զօրագետի տեսչու-
թեան ներքեւ, ինչպէս և վերոյիշեալ
վեհ. Աստուծոյ Հայ Սարգիսի,
և որ անշուշտ պիտի հաճի իւր հովա-
նաւորութեան շնորհի նոյալ և քաղ-
քացի նոյալ հաւատարմի ծառայու-
թեանը եղած լինի երկակալ, կորու-
ղանալ իրաւագիտական վախելի իւր
արդարագիտ վեհապետն այնպիսի
մի համարութիւն, որով հաճի լսել
նոյալ երկունք ձայնն այն տարազելի
զեղծումների մասին, զորս անուր
պաշտօնակալը աներկիւղ կը գործեն
բարկոյն ի փնտ պատուի և շահուց
Տէրութեան՝ քրտնալոր երկարադը-
ծաց և պարկեղտ քաղաքացուց պար-
տուց և իրաւուց մէջ. մանաւաղ
հեռաւորութեան իսկ անկիւններն
իւրեանց ապաստանարան բռնած,
յորմէ թշուառ և հարստահարեալ
հայաստանութեան ձայնն երէք արած
գանգ չ'ընտրէ:

Որչափ երանելի է այն ժողովուրդն
որ, թէ՛ և տարազելի և տարալիւծ
մի իշխանագիտութեան հպատակու-
թեանը եղած լինի երկակալ, կորու-
ղանալ իրաւագիտական վախելի իւր
արդարագիտ վեհապետն այնպիսի
մի համարութիւն, որով հաճի լսել
նոյալ երկունք ձայնն այն տարազելի
զեղծումների մասին, զորս անուր
պաշտօնակալը աներկիւղ կը գործեն
բարկոյն ի փնտ պատուի և շահուց
Տէրութեան՝ քրտնալոր երկարադը-
ծաց և պարկեղտ քաղաքացուց պար-
տուց և իրաւուց մէջ. մանաւաղ
հեռաւորութեան իսկ անկիւններն
իւրեանց ապաստանարան բռնած,
յորմէ թշուառ և հարստահարեալ
հայաստանութեան ձայնն երէք արած
գանգ չ'ընտրէ:

Կը հրաւիրէ պատուելի Մելիքնե-
րն ուղարկութիւնն այս տալարիկ
վերայ, որոց կազմակերպութիւնն մի
միայն իւրեանց համաձայնութեանն կա-
խուճ ունեն, և որ պիտի նպատակ իւր-
եանց թէ՛ բարոյագին և թէ՛ իրաւա-
պէս:

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼԻ

«Մեր ինչ» — Խոստացի բանաստեղծ Պ.
Սարգիս Ննորհապոյ Գանդիս այս վերջապէս
խոստացի և օտար միայն ընթերցանող
հարապետ մը հրատարակուի արտակարգ
գաղափարն ունեցած է: Այս օրը, որ
«Միւրա»-ն Ստանաւորուել է ինքեւ
անհամապատասխան 2300 մի-
լիոն ընթերցանող երկու հարաւոր խոս-
տացի ինքեւ անհամապատասխան 92
գահաժաժաւագ. իշխանն, որոց մէջն ինչեւ
Արաբներն, Արաբներն, Հայերն, Պա-
ղարներն, Չինեցիներն, Երեսնեցի-
ներն, Երեսնեցիներն, Երեսնեցիներն,
Միւրաներն, Երեսնեցիներն, Երեսնեցիներն
այլ բազմաթիւ նախական երեսնեցիներ,
զորս միայն ինչեւ ըստ երկար ինչեւ ստու-
ւոր երկարութեան կը զերարեն 780 բա-
նաստեղծներ, որոց մի քանի կը իշխա-
նալոր իշխանագիտութեան համար: Այս-
գահաժաժաւագ. հայ. Արաբ Մահմուտին, արա-
Պաղար, Է. Երեսնեցի, Միւրա, ինչպէս
այլ, Միւրա, Միւրա, Միւրա, Միւրա, Միւրա,
կրնալ: Գիւրիթ-օրուց, Կիւրիթ-օրուց, Մար-
անապատ, Զաւաթ-օրուց, Կրնալ,
սեղ, Քաթ-օրուց, Զինեցի, Քաթ-օրուց,
Մարաբանի Միւրա, Զաւաթ-օրուց,
Առաջին հատորն այս ամալ պիտի հրա-
տարակուի: Երկրորդ 1888 պարի ամալու:
Առաջին հատորի գինն է 6 ֆրանկ: Ուր-
զալի գործն ստանալու համար իրեն առ
Պ. Սարգիս Ննորհապոյ Գանդիս, վերեւի
4406, Պա

